

всьому світі до пошуку альтернативи для ефективного лікування. Вирішення цієї проблеми включає різноманітні методи, спрямовані на зменшення факторів, які сприяють формуванню стійкості та поширенню. Ці стратегії вимагають розробки і дослідження нових терапевтичних препаратів, які діють за принципами, відмінними від тих, які зараз доступні для антибіотиків.

ОСОБЛИВОСТІ ПОШИРЕННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ КІЛЬКОХ РАЙОНІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЗА 2019–2023 рр.

¹Григор'єва А. В., ¹Дубініна Н. В., ²Бабій С. С.

¹Національний фармацевтичний університет¹, м. Харків, Україна

²Миронівська філія Державної установи "Київський обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України"², м. Миронівка, Україна

alina.grigorieva2@gmail.com

Вступ. Інфекційні хвороби, незважаючи на досягнення сучасної медицини, залишаються надзвичайно важливою медико-соціальною та економічною проблемою для сучасного суспільства. В Україні завдяки епідемічному нагляду здійснюється моніторинг інфекцій: особливо небезпечних, здатних викликати епідемічні спалахи, контрольованих вакцинопрофілактикою.

Мета роботи – проаналізувати структуру та вивчити особливості поширення інфекційних хвороб серед населення кількох обласних територіальних громад (ОТГ) Київської обл. протягом 2019–2023 років.

Матеріали та методи. У роботі використовувались аналітичні прийоми епідеміологічного методу, описовий, та статистичний методи.

Проведений ретроспективний епідеміологічний аналіз захворюваності населення Кагарлицької, Ржищівської, Миронівської та Богуславської ОТГ Київської обл. на інфекційні хвороби за 2019–2023 роки. Для роботи використані дані статистичної звітності (форма державної статистичної звітності, Головного управління Держсанепідслужби в Київській області, Київського обласного лабораторного центру МОЗ України, форми державної статистичної звітності № 1 «Звіт про окремі інфекції і паразитарні захворювання» (місячний); № 2 «Звіт про окремі інфекції та паразитарні захворювання» (річний) Кагарлицької, Ржищівської, Миронівської та Богуславської громад, сформований Миронівським відділом «ДУ Київського ОЛЦ КПХ МОЗ України»).

Результати та їх обговорення. Провівши аналіз епідемічної ситуації на території Кагарлицької, Ржищівської, Миронівської та Богуславської ОТГ Київської обл. протягом 2019–2023 років, проаналізовано ситуацію захворюваності на інфекційні захворювання, вивчено етіологічну структуру, тенденції до зростання та спалахів, особливості поширення найбільш актуальних

інфекційних хвороб серед міського та сільського населення, віково-статеві особливості. Загальна інфекційна захворюваність за досліджуваний період характеризується поширенням та постійною циркуляцією збудників кишкових інфекцій: гастроентероколітів різної етіології, сальмонельозу, гепатиту А; повітряно-крапельних інфекцій: туберкульозу, COVID-19, вітряної віспи, кору, кашлюку, менінгіту, скарлатини; кров'яних інфекцій: гепатиту В та С; трансмісивних: хвороба Лайма, лихоманка Західного Нілу; зоонозних: лептоспіроз, сказ; контактних інфекцій: педикульоз, мікроспорію. Найбільшу питому вагу у загальній інфекційній захворюваності (ЗІЗ) займають інфекції повітряно-крапельної групи де переважає захворювання на COVID-19 в усіх ОТГ частка яких в структурі загальної інфекційної захворюваності коливалася на рівні 98-99%. Небезпечною залишається ситуація по захворюваності на туберкульоз, особливо у Кагарлицькій та Миронівській ОТГ, де відмічаються найвищі показники активної форми захворювання. Захворюваність кором в досліджуваних ОТГ характеризується періодичними спалахами, особливо в 2019 р., коли у Кагарлицькій ОТГ захворіло 23 особи, які проти кору не були щеплені або відсутні документальні підтвердження про щеплення (34% з них діти). Поширеною інфекцією серед усіх вікових груп є вітряна віспа. Особливо небезпечною ситуація з захворювання склалася у Миронівській ОТГ. Досить напруженою стала ситуація на вірусні гепатити, особливо у Богуславській ОТГ, де у 15%-30% захворювання виникло через вживання наркотичних засобів ін'єкційним шляхом, в інших випадках – шлях зараження невстановлений. Ситуація по природно-осередковим інфекціям, а саме хвороба Лайма також реєструвалася на високому рівні (52 випадки за досліджуваний період) на зазначеній території. В 2019 році на території Миронівської ОТГ зареєстровано 1 випадок захворювання на лихоманку Західного Нілу, діагноз підтверджено в лабораторії особливо-небезпечних інфекцій ДУ «Київський ОЛЦ МОЗ України». Така інфекція створює надзвичайну ситуацію в галузі охорони здоров'я й підпадає під регуляцію сучасними Міжнародними медико-санітарними правилами. Випадки захворювання на дифтерію, правець, менінгококову інфекцію, епідемічний паротит в усіх районах протягом останніх років не реєструвались.

Висновки. Встановлено, що загальна інфекційна захворюваність серед населення Кагарлицької, Ржищівської, Миронівської та Богуславської ОТГ Київської обл. за 2019–2023 роки має тенденцію до коливання. Не було зафіксовано групових спалахів небезпечних інфекційних захворювань в організованих колективах, харчових отруєнь, пов'язаних з громадським харчуванням, а рівень захворюваності не перевищував рівень багаторічних спостережень. Більше сприйнятливою епідемічна ситуація виявилася на території Ржищівської ОТГ, складною – по територіях Кагарлицької та Миронівської ОТГ. Зростання показників інфекційної захворюваності відбувається через збільшення

рівня захворювань вірусної етіології (коронавірусної хвороби), серед кишкових інфекцій – гастроентероколітів, викликаних ротавірусною інфекцією, а серед інфекцій повітряно-крапельної групи високі показники вітряної віспи, спалахів кору. Визначено особливості поширення природно-осередкових інфекцій, а саме хвороби Лайма. Показники цього захворювання характеризуються тенденцією до постійного зростання, що свідчить про актуальність та необхідність посилення профілактичних та акарицидних заходів.

Встановлено, що епідемічна ситуація не є стабільна і залежить від багатьох чинників, таких як: недосконалість державної системи планової імунпрофілактики, інтенсифікація міграційних процесів, виникнення нових інфекційних та вірусних захворювань, зростання резистентності збудників до антибіотиків і хіміотерапевтичних препаратів, екологічні проблеми.

ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ З ПАРЕНТЕРАЛЬНИМ МЕХАНІЗМОМ ПЕРЕДАЧІ: ОСОБЛИВОСТІ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ ПРИ НЕХОДЖКІНСЬКИХ ЛІМФОМАХ

Дибська А. Р., Дубініна Н. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

ndibska@gmail.com

Вступ. Вірусні гепатити займають одне з провідних місць в інфекційній патології людини. Щороку від наслідків захворювання парентеральними гепатитами в світі помирає близько 2 млн. людей. Вірусні гепатити з парентеральним механізмом передачі крім гострих захворювань здатні до переходу в хронічну форму, при гепатиті В (ВГВ) він складає 10-20%, при гепатиті С (ВГС) – до 80%. Гепатити В та С є найбільшою проблемою сучасної інфектології завдяки можливому розвитку цирозу, раку печінки та тому, що їх персистенція сприяє виникненню інших новоутворень. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, 57% випадків цирозу печінки і 78% випадків первинного раку печінки зумовлено хронічними ВГВ або ВГС, а хронічна інфекція викликана цими вірусами у разі підвищує можливість виникнення новоутворень – неходжкінських лімфом (НХЛ).

Мета роботи. Вивчити особливості перебігу захворюваності на ВГВ та ВГС, як потенційних агентів у виникненні НХЛ та визначити провідні методи в діагностиці асоціацій НХЛ та ВГВ / ВГС.

Матеріали та методи. У роботі використаний контент-аналіз, системний та метод узагальнення результатів.

Результати та їх обговорення. Збудники гепатитів В (HBV) та С (HCV) мають виражену гепатотропність, проте доведена і їх позапечінкова локалізація, що може призводити для окремих пацієнтів до розвитку системних проявів.